

φαίνεται ὁ σοφὸς Γαλιλῆος ὑπερὶ τῆς ἰατρικῆς, εἶχεν ἀποδείξει ὁ ἀγγλ.
 γαλλὸς Dutens (ἢ Δουτίνος) ὑπερὶ τῶν ἐν λόγῳ ἄλλοις ἰατροῦσι
 ποροσοιοζομένῳ ἐν Εὐρώπῃ ἀνακαλύψεων καὶ εὑρεσίσεων ἐν τῷ πρῶ-
 τῷ αὐτοῦ ἔργῳ: Origine des decouvertes attribuées
aux modernes. Ἡ ἀρχὴ ἐκδοῦς ἀνεφάνη τῷ 1775 ἐν τῇ ὠ-
 ραίᾳ ἐκδοχῇ τῶν ἐν Γαλλίᾳ ἐπιτελεσθέντων, ὅτε ἔλαβον
 ἐπιβλεπόμενοι τὰ σταθίσαντες τὴν ἀναγέννησιν τῶν γραμμάτων καὶ
 τεχνῶν καὶ ἐπιστημῶν προβαλλόμενοι ὡς κερῶν ἀγρῶν τὰς ἐ-
 φηρίσεις καὶ ἀνακαλύψεις, ὡς καταζητιῶν τῆς φύσεως καὶ
 λαμπρῶν, καὶ χρησιμεύσαντων αὐτῶν πρὸς ὄφελος τῆς ἀνθρω-
 πότητος. Ὁ "ἀνθρωπισμὸς" κατ' αὐτοὺς ἵναί ἡ ἀπαρχαριστικὴ
 ἐν τῇ ἐπιστημῇ, καὶ ὅτι ἡ ἀλήθεια ἡ δημιουργητὴ τοῦ ἀνθρώπου
 εἰς οὐδὲν ἔτασαν σκοπῆ ἢ εἰς τὴν δεξιάν τῆς βιωτικῆς ἀναγνῶ-
 ῶσιν καὶ "ἀνθρωπισμοί" (humanistes) ἐκλήθησαν. Οὐκ ἀνεφάνθησαν
 μεταξὺ τῶν καὶ Ῥαβίνας, Βορταίρος, Βουαζὺ καὶ ἄλλοι ἀνεπαισθη-
 σαν καὶ ἀποφάνησαν, ὅτι πολλοὶ πλείστοι τῶν ἀνακαλύψεων ὑπε-
 ἔσαν γνωστοὶ ἐν τοῖς ἀρχαίοις Ἕλλησι. Οὕτως ἐδημιουργήθη τὸ
 ἡ ἱστορία τῶν "σκοραλλίων" καὶ ἀνεγράψαν τὰς ἐκδόσεις τῶν ἰα-
 τρῶν συγγραμμάτων περὶ τῶν ἐν τῇ δεξιᾷ ἀνακαλύψεων
 ἡν. Τοιοῦτον λοιπὸν τὸ ἐν λόγῳ εἶδος ἔργον τοῦ δευτέρου Δου-
 tens. Ἐν τῷ κατὰ τὸ 1941 ἐκδοθέντι Β' τόμῳ τῆς "ἱστο-
 ρικῆς βιβλιογραφίας" σ. 388 ἔγραψον: "τὸ δεξιόσκιον τοῦ δε-
 χθῆντος, ὅσοι ἀποδείκνυνται τῶν ἑλληνικῶν κατασκευῶν τῶν νεωτέ-
 ρων ἀνακαλύψεων (ἢ ἀνακαλύψεων) εὐρίσκειται ἐν τῷ ἐπιτελε-
 θεῖσθαι ἀθηνῶν ἐν πολλῶν ἐκδόσει, καὶ ἐν τῷ ὅτι τὰς δαίψαν-
 τὰς αὐτὸ ἐφ' ἀρετῆν ἐν τῇ χρήσει, συνέβη τοῦτον ἵνα
 εἶναι συγγραμμάτων τὰ φύλλα (ἐν τῷ πρῶτῳ, ὅσοι περιεῖχε
 τὸ χρῶμα, δι' οὗ ὁ δεξιόσκιος ἔβριπε τὸ σταχίωμα, διὰ οὐδὲν
 ἔχον τὰς 100 ἐπὶ ἡνωμένους). Ἰδοὺ ὁ ἀποδεικνόμενος σκο-
 πὸς τοῦ εὐγενεῶς Γαλιλαίου ἐν σ. 133 (ἐκδ. 1834): "j'espère parve-
 nir à mon but... qui est de recomander nobis de prévention
 contre les anciens qui ont fermé ces modernes qui nous admirer
 aveuglément, comme s'ils ne brilloient pas de la lumière, em-
 pruntée de ces illustres maîtres", ἐν τῷ Α' τόμῳ (ἀθῆναι
 1936 π.) ἐπιγράφει, ὅτι τῶν πρῶτων ἀνακαλύψεων εἶναι
 τὰ συγγραμματα τῶν ἀρχαίων ἑλλήνων, καὶ ὅτι ποταμῶν
 ἀνεφάνησαν καὶ αὐτῶν τῶν Dutens II, 342, ὅτι καὶ ἐπιγράφει

1 Βλ. Lettres sur l'origine des sciences... par Bailly, Paris, 1774 ἐν τῇ
 1^η ἐκδοσὶ τῆς ἐκδ. 1890 ὁ Dutens ἀναφέρει καὶ ὅτι τῶν πρῶτων ἀνακαλύψεων

έχοντα ἀφρατε καὶ αἰθῆρα ἐν ταῖς ἀστέρι αἰθέρι. ταῦτα δὲ τὰ δόγματα ἐν
 τοῖς ὀρθικοῖς φέρεται. κοσμοποιοῦσι γὰρ ἕνασιν τῶν ἀστέριων" (ἀρ. φιλ. 2, 13 ἐν τῆμ).¹ Σαφέστερον περὶ τοῦ θέματος τούτου ὁ εὐριγένης
 (ἢ ὁ Ἰωσάχουτος) εἰς τὰ "φιλοσοφούμενα" γράφει ἢ ἐξῆς: "κοίτους
 δὲ εἶναι κόσμους καὶ βενχίδι διαφοροῦσθαι ἐν τοῖς δεξιότοις τῶν
 ὁρῶν ἢ ἐν τοῖς πλείους. εἶναι δὲ τῶν κόσμων τὰ διαστήματα ἀ-
 νισα, καὶ τῶν μὲν πλείους, τῶν δὲ ἐλάττους. καὶ τῶν μὲν αὐξοῦσθαι, τοῦ
 δὲ χεῖρον, φθείρεσθαι δὲ αὐτοὺς εἰς ἄλλην ὁμοειδίαν. εἶναι δὲ
 ἐπίους κόσμους ἐρήμους ζώων καὶ φυτῶν καὶ πάντος ὕψους, τοῦ δὲ παρ'
 ἡμῶν κόσμου ἰσχυρότερον τῶν γῆν τῶν ἀστέριων γενέσθαι. εἶναι δὲ τῶν
 βενχίδων σφαιρῶν κῆρα, ἕκαστα τὸν ἴσον, εἶλα τὸν ἀπλανῆ ἀστέρα, τοῦ
 δὲ ἀπλανῆ οὐδ' αὐτοὺς ἔχει ἴσον ὕψος, ἀμιάζειν δὲ κόσμον εἰς
 ἀν μὴ κῆρα δύνηται ἐξωθῆναι καὶ προσκαμῶσθαι" (πεφ. 13), ὅποιον οἱ
 ἀπὸ ἡμῶν σημασίαν ἐδίδοσαν εἰς τὰ τοιαῦτα ἔργα μαρτυρεῖ τὸ γεγονός ὁ.
 καὶ μεταφράσθη εἰς τὴν ἑλληνικὴν τοῦ φοντελλοῦ αἰ "ὁμοίαι ἰσοί
 πηλῶς κόσμου" εἰς τὸν Παν. Κοδρινα, ἀθηναῖς (Ἰαν. 1794),
 σύνδεσις εἰς ἰστορίαν τῆς γαλακτικῆς πνεύμα, ἀνάμνητος
 εἰρήναι καὶ εὐφροσύνη, ἀλλὰ καὶ σκέψων ἐξοχῆς ὑψηλῶν. πρὸ πάντων
 ὄντων ὑπερέχει ὁ ἐπιστημονικὸς ἄνευ καὶ ἡθικὸς χαρακτήρ, διὸ καὶ δε
 ὠρεῖται ὡς τὸ ἀριστοῦργημα τῶν ἔργων του.

Ἄνευ τεχνολογίας ὁρατῆρι ὁ Διτῆς, αἱ ἀρχαῖοι ἔχον ἀνεκ-
 τῶν τῶν γαλακτικῶν καὶ ἀλλὰ ὡς ἐργα τοῦ οὐρανοῦ φαινόμενα (I, σ. 17;
 185).² ὁ δὲ βενχὶς ἀξίανδρος παρακλήσας τὴν αἴγυπτον ὡρεῖσθαι ὁ
 λατὰ βενχὶς ὡς τὸν ἑλληνας ἀστρονόμους να εἰρηνηθῆναι καὶ σπου-
 δασίως τὸν ἀστέριον κόσμον ὑπὸ τὸν διασπῆ καὶ ἀνεφεμέν ἑμεί-
 νον οὐρανόν, ἕως ἀνακαλύψωσι καὶ ἀλλήν διουραμένη σφαι-
 ραν, ἵνα βωδισθῶς καλὴ κλήσων αὐτῶν. (σ. 180).

ἰστορικοῦ ἔχον ἀποκρίσθαι αἱ ἐρευνῆσαι αὐτῶν, οὐκ ἀεὶ νομῆν
 ἐν τούτου, ὅτι ὁ ἀριστοῦργημα ἐγνώριζε τὸ βάρος τοῦ ἀέρος, καὶ ὁ
 Σενέκας ἔστω ὁμοίαι ὡς τῆς ἐχουμένης αὐτοῦ. ὁ Πλάτων δὲ καὶ
 Ἰωσάχουτος καὶ οἱ ἑλληνικοὶ ἔχον ἀποδείξει ἐναργῶς τῶν ὡρεῖσθαι
 τῶν ὁρῶν καὶ ἀστέριων καὶ κινουμένων. Ὁ Πυθίας καὶ Σέχουκος ὁ δὲ
 1863

1 Βλ. ἐν χρυσαλλίδι, τόμ. Α', σ. 442-7, 455-61, 503-4 "ἀστρονομία τῶν
 ἀρχαίων γῆναι" ἐν τῆς Revue britannique.² Ὁμοίαι καὶ τὰς κινεῖσθαι τῶν
 ἡμῶν "ἀποσπασμάτι τῶν ὑψηλῶν ἐν αὐτῆς ἡμέρῳ ἀνεκτῆ γὰρ ἔχειν καὶ νῆδας"
 Διόκριτος παρὰ Στοβ. φυσ. ἐκκλ. 1, 60, 46. Ὁ Πλούταρχος γράφει: "πολλῶν καὶ με-
 τῶν καὶ συνεχῶν ἀστέριων οὐρανῶν ἀνεκτῆ ἀλλήλοις συνακτῆσθαι (ποσῆ) δια τῆς
 ὡρεῖσθαι" (ἀρ. φιλ. 3) Σαφέστερον περὶ ἐξουσίας οὐρανοῦ αὐτῶν ἐν β. Πυθίας

Δ. Καζέβας, Περὶ σαλπρωσίας ἐν γένει καὶ ἐσθίους τῆς τοῦ ἑρριδοῦ τοῦ Εὐριπίδου
 J. Ζαρρός, Ἡ ἐξήγησις τῆς σαλπρωσίας τοῦ Εὐριπίδου [Ἀθήναι 1892.
 (εσθιομ. ἡκ. 1922, 108-10) Τα σαλπρωσία φαίνοντα τοῦ Εὐριπίδου
 Ἀθήναι 1921, Τα ρεύματα τῆς Μουσικῆς δαμασκού, Ἀθήναι 1925.
 Δμι. Αἰγινητός, Το ἱεροδραμα τοῦ Εὐριπίδου. Πραγματεῖαι τῆς Ἀκαδημ.
 Ἀθ. Ἀθ. τ. Α' 1, 1928 (τοῦτο κ. γράσει ἕως πρῶτ. γὰρ ἀνοδ. III, 1929

Α. Μιασίλης, Περὶ τῆς σαλπρωσίας τοῦ Εὐριπίδου (τίον).¹ Πάντες οἱ διακε-
 * αῖμοι οἱ ἑλληνες γεωγράφοι καὶ δαμασογράφοι ἀν ἐπιπέδον τὴν ἰσοπέ-
 δαν ἐπιπέδον ἀριγνώτου ἐν τοῖς γραμματικῶν τοῦ Εὐχένιος Βουζυρίου, ἐν τῇ
 ὁμοτιμῆς καὶ ἱεροδιακονίας ἐν τῷ ἐπιπέδον, τὸ "Σχολίασμα περὶ σαλπρω-
 αῖν" ὁμοτ. ἔγραψε χάριν τοῦ ἐπιπέδου αὐτοῦ ἐπισκόπου Καλλιμά-
 τίας Θεοφίλου "τίνα τὰ ἰσοπέδα καὶ τὴν ἰσοπέδον τῶν σαλπρωσιῶν φησὶ
 φηδεντα". τὸ ἰδιοχέρον εὐριπίδου ἐν τῷ ὑπό ἀριθ. 212 (κατὰ Ζα-
 ρεζιάνη) ὑπόκει τῆς ἐδν. θεολογίας, ὅθεν ἐδημοσιεύθη μὲν 1838 ὑπό
 τοῦ Γ. Αἰνιάνου ἐν τῷ "Συλλογῆν ἀνεκδότων ἐδν. Βουζυρίου" (Α, σ. 14-40)
 ἀλλὰ ἐπιγραφεται καὶ ἐν αὐτῷ ἰδιοχέρον, εἶσαι ἢ μεταφράσει, ἀλλὰ
 ἢ γνωστοῦ ὁ Εὐχένιος ὅσα τὰ ἐπιστομικὰ ἔργα ἔγραψεν εἰς ἀρχαί-
 ζεσαν γλώσσαν δογματίζων τὸ "ἐπιπέδον τὸ χυδαῖον ἰσοπέ-
 δοῦται". Ἡ μεταφράσις ἐγένετο ὑπό Καλλιμάττου ἀρχιεπίσκοπου καὶ εὐρι-
 σκεῖται ἐν τῷ ἐδν. θεολ. 29 (Α. Ν. ἑλληνισμ. λαμπρῶν, τ. Α' 492)²
 τὸ Β' κεφ. ἀρωτοῦσαν, διότι ἀναφέρει τὰς ἐπιπέδον τῶν σαλπρω-
 αῖν περὶ σαλπρωσιῶν. "Μόλις ἐξήτουν οἱ σαλπρωσιῶν τῶν κίττων τῶν σα-
 λπρωσιῶν. Καὶ ὁ Μόλις ἐπιπέδον περὶ σαλπρωσιῶν. Καὶ οἱ Σωίτιοι. Καὶ
 ἀπολλόνιος ὁ Ἰωνεὺς. Καὶ ἄλλοι ἀνώνυμοι φιλόσοφοι" (σ. 17-19) καὶ ἀποφαι-
 νεται, ὅτι "εἰ τὰ φυσικὰ ἀράγματα οὐδὲν ὄφρα να εἶσθαι τινος ἀρχῆς, ὅτι ἀπὸ
 τοῦτο ἢ τοῦτο τινὰ φαινόμενα κριματῶν, ἀν δὲ διασάφην καὶ ἐρμηνεύσασθαι
 καὶ μετῴθιον τρόπον καὶ διατὶ αὐτοῦ καὶ ὅσα ἄλλω τὰ τοιαῦτα τελοῦνται." ἐν τῷ
 Γ' κεφ. (19-25) ἐξετάζει τὴν ἐξήγησιν τοῦ Γαλαῖος διὰ τὰς ἐπιπέδον, "οἱ ἢ ὑπόθε-
 σεις τῆς κενουμένης τῆς ἀλλὰ σαλπρωσιῶν τῆν τοῦ Γαλ. διδασκαλίαν. Δυσκολία
 ἔστι τῆν τοῦ Γαλαῖος ὑπόθεσιν περιτρέψουσα, καὶ ἄλλη καὶ ἐν ἄλλῃ", ἀλλὰ ὅσα
 κοροβάλλει ἀπὸ τῆς Αἰγινητός ἔχει παρατηρήσει ἐπὶ 200 ἐτῶν ὁ Εὐχένιος
 διό καὶ ἀναφύσιν αὐτῆς γράφει: "ἀν ἦτον ἀρχαῖα αἰτία τῶν σαλπρωσιῶν ἢ τῆς
 τῆς κίττων ἰσοπέδον να φαίνονται αἱ σαλπρωσιῶν ἐν ὅλα τὰ πελάγη, καὶ ὅσα ἐν
 τῷ ἰσοπέδον καὶ τῶν ἰσοπέδον, ὅπου εἶσαι ἐπὶ ἰσοπέδον ἰσοπέδον τῆς γὰρ 1823
 ἐπιπέδον σαλπρωσιῶν ἀνοίρει καὶ ἰσοπέδον ἀριγνώτου, ὅτι ἂν ἀπὸ τῶν ἀνοίρει καὶ
 ἐν τῷ ἰσοπέδον μετὰ τὸ ἐν τῷ ἰσοπέδον σκεῦος, τὸ ἐν αὐτῷ ὑπόθεσιν
 κατὰ τὸ ὅσα ἐδν. καὶ τὰ ἀναπαύει καὶ ἰσοπέδον, ὅτι "τὸ ἀνοίρει τῆς ὑπόθε-
 σεις τῆς ἰσοπέδον τῶν ἰσοπέδον ἐν τοῖς σκεῦος τότε μόνον γίνεται καὶ ἀνοίρει τῶν ἰσοπέδον
 ἰσοπέδον τῆς ἰσοπέδον τῶν ἰσοπέδον μετὰ τὰς σαλπρωσιῶν Εὐριπίδου. ἂν Α. Καζέ-
 βας, Συμβολὴν εἰς τὴν ἀνοίρει τῆς ἰσοπέδον καὶ τῆς ἰσοπέδον. ἑσθ. ἑσθ. Ἀθήναι 1923
 σ. 292, οὗτος ἰσοπέδον ἐπιπέδον ἀνοίρει τῆς ἰσοπέδον τῶν ἰσοπέδον
 οὗτο καὶ τὸν Εὐχένιον περὶ τῆς ἰσοπέδον τῶν ἰσοπέδον τῶν ἰσοπέδον (Α, ἢ ἰσοπέδον ἀνοίρει

τα υ' ανίασεν από ταχύτος. εισβράδυντα αι μεταβάσεις γίνονται εξαπι-
 να υ' ανιαραία, αλλ' όχι υ' όταν η εσφαλμένη η εισβράδυντα εφοκωσται κα-
 ταμικροί καθ' ουδ' ανη εις την υ' ασιδεμένην κη γη' φορην." (σ. 25) Η α-
 κείλαι της δευριας του καρτεοις ηλυ παιτοι ευφροσιν, αποδεικνυει ομω
 ο ευζηνιος, οτι εχει δυνατοτητα την κη γη' κινησην υ' τας δυνας. οίος α-
 φορην λαβειν από τοδ' αριστοταλου, οσως αφ' ου εις την εισβραδυντα κη
 ομω ασιδωει την κινησην τω θαλασσοιων υ' ην, ηδ' οσο να εφοκωσ-
 ση εις ησον υ' ευρεν υ' αελιαν το βαρος υ' την υ' ισον αυτης εις
 τω θαλασσοιων. Επειδ' εβλεπε παρα πητος την δευριαν του καρτεοις
ματα λινος ειρηνισιας εστλεγει : " Διο εραχματα εις αυτην την υ' οδοσιν
 ερεω δια τα υ' οσια κινησ ηδ' εις ετη αφορην να αμφοβωλη υ' κη μη
 ετη τεμιαν την προφοριαν λεγω, τας δυνας υ' την κινησην κη γη'. ο
 υος όταν αποφασιση να σαλευση την στεριαν από το κινησον ενεικο, εγ-
 λο υ' οσιν η φαντασια την θαρισταινε ασυλευτον, εσχε υ' αυτος μιαν
 κιασισαν θαλασσοιαν, υ' εαιστρεγει οιον αποδυοειτω υ' μετασιν,
 οτι δια τα κινησην την υ' ηραν φυσην του υ'δατος υ' ευροον εβλεπε να κη-
 νηση υ' τα ακινητα... εις ημας σκιοεισ οτι είναι παρα το θαρον να ο-
 δινοσθησμεν. τουτο μενον σκιοεισμεν, οτι φυσην τοσον υ' ηρα, μακραν
 από το να φυλαλλη ορια τεταχμενα εις τας κινησεις της, φυσην εχει μα-
 λισια να ασιδωθαινη υ' να διασπασθη, οθεν ερασση η ενστασις. Τινησ
 αι κη κηδεις εκπειαι, οσοδ' οιν σκχιροσοι να εβλεθη τω οριων αυτων
 η υ' η αυτη η αεδριος; υ' αν εβλεθη, συνεχισθη εανωε η δινη, εδαν
 σην η υ' ισος, εβλεπε τω θαλασσοιων η θαραλλος δισαμω. πρην ο
 καρτεοις κεριδινω την λεωην του υ' ην υ' αειστρεφω την θαχει
 αν γην, ουλες υ' οσιν τε υ' πιδανωε εμινεβει τω θαλασσοιων λασινόμε-
 να" (σ. 32). Ερχεται εν τεμω ο ελλη κρησ εις την δευριαν του Νευ-
κωνος, οσως αποδιδει τας θαλασσοιας εβ την υ' ην κη στεριας υ' εσταβει
οκας τας κεριδινωσες υ' εραχματα επηροσσε την μεγαλην αναλα-
δωσιν υ' θαβριαζει την ευφραν του αχου κησ του. αλλ' εν τεμω θα-
ρασπει δια την εχρησιν τω σωμαζαν δισαμω υ' μη ο μισον κη ο-
ωσιας ο φιλοσοφος ουλος υ' οβλεβεν, οτι σινισαται υ' σκχιροσται εις
την θαλασσοιων αυτου ευρυθμιαν ο οκας οίος διακωσμος. Το δισα-
το κωσινικαιον, λεγει, υ' αυτος ο φιλοσοφος σωμαζαν με τους αλ-
λους νεωκίρους το ενημασιοδη, φαίνεται μοι οριω, παρα θαροδον
να ειπω, οτι η κη γη' κινηση εις την παρα τον Νευδονα κησ την κη-
κερταυ διδασκαριαν εσαι κερικη, υ' τροπον υ' να παρα σκχιροσται,
ει αυτη υ' ισου υ' οσον μενον, οτι υ' ουλος εκωσινικαιον. ει δε αλλω,
ην ταμω υ' αποφασισω, οτι αναμιασιν οιν ειλε να κη κη υ' η, ου-
κε δια τα κη κησ οι σκχιροσται τα κη κη γη' υ' ατα, ουτε ρίαν να τα εχρη-
τοιουτο τροπον υ'." (σ. 39-40) Σημερον εβλεπεται τα τριω κη δευριας

Τηροίον κηστων Brunel - Νιελ υ' Νιελ 18, σ. 633ε

της ισορροπίας του Νεύτωνος, ερμηνεύουν αυτή ανεπαρκή ή ανακριβή ή
 ασυμφωνή προς τα παρατηρηθέντα φαινόμενα, διότι τα υγρά μέρη δεν είναι
 κατά την στατική ή το εκκρεμές, οδερμική κατά τους νόμους της δυνα-
 μικής, αλλ' έννευα της αδρανείας κινούνται μετά βεβίονος ταχύτητας ή
 τίνετι προς ύψος ή προς την ισορροπία. Οδεν δεν εφαρμόζεται πλάδα ή δει-
 ρία διότι ο Λαίχας εήρησε την λύση με τις δυναμικές των ρευμάτων
οδεν η ή έρευνα των θαλάσσιων εστράφη προς την υδροδυναμική. Ταύτα
 τα ταύτα με νεωτερίου θεωρίας διεκήρυξε από 200 ετών ο σοφός Ευγενί-
 ος Τράφιμ: "Εμπίρο υίου εις την υπόθεσιν των θαλάσσιων μένει μοι να είπω,
 είναι, ότε η εξ άλλων υολών παρά τα ένεδόντα ουτρεχουσιν αείρειν κατά
 χώρας η τούτους αέ θαλάσσια παραλάσσουσι η άλλην εισδέχονται την
 άνωμολίαν. Νήσοι, χερσονήσοι, οικόσηλοι, ύφαλοι, πέτραι, ακρωτήρια, εοδη-
 φορμοί, βόσσοι, τό βάθος της ύποκειμένης θαλάσσης ή η ταπεινωσις, α-
 νεμοί, άνεμοι συμπλέοντες ή άντιθέστοις, υδάτιν ή άνιδίον σφύροισι η η
 υολλά άλλα αίτια τας θαλάσσιας η κατά τας δέους η κατά τας ύψους η κα-
 τό μέτρον της ύψημύρας υοιμύδουσιν, εις τα όσοια φέρει τα εσοθέν
 όνοσ, οφισοφικός, όσαν ζητησεολόγοι ωρίτων θαλάσσιων" η επίταξις
δια των εξής αξιοσημείων: "Τοιούτον είναι τό ιδίωμα των φυσικών φαι-
 νόμενων. Δεν είναι άρχαί αυτά, ουδ' απόρριπτος τινος μόνον ή η δευτερας αίτι-
 εσηρημένα, αλλ' υπό άλλων εις τούτο γινόμενων, οδεν εις την έρευνα των
 φαινομένων άμελομένης αίτιας τινός ή λανθανούσης, η ψευδής υολλάς
 η ουκιδανή η η άκριβεσικρα έλεγχεται διαφία" (σ. 40).
 Έπανερχόμεθα εις τον Δυτικόν όσον έφαλοχουδει τον σπουδαίον έλληνα
 αποδεικνύων, ότε ουδέν κανόν υία ήν ήλιον του άπεινού ύψους, ουδέν
αυτφαινστο η ο σοφός άγγλος Sumner Maine: "εάν εξαίρεσιν τας τυ-
φρας της φυσικής δύναμεις, ουδέν κινείται εις τό σφίσιον, τό υδούσιον να μη εί-
ται έλληνιστίον" η ο άγγλος Γαλασκ άρχαιολόγος Έρρίκος Lechat: "Η άρ-
 χαία έλλάς παραμένει εξής ήμεν δια των αίωνων η βούτιων ομοίθειν
 τα όσοια εισήγαγεν εις τον κομπομοισμιας, εις την τέχνην η την λογι-
 κήν, εις όλα τα όσοια της σκέψεις η του σπαιουδηματος, ειμεδα πάντοτε
 οι κρητισοί η διαδοχοί αυτών, έχοραξαν εις την άνδρωιδόνη τα σο-
 σιμικά αι της πλάσιον". Η διαφία ότε τα χρίσματα άφοιρχοίται εις την
 διαδράσει του φωτός ήτο γνωστή από του Νεύτωνος εις τους Πυθαγορει-
 ους η τον Πλάτωνα (βλ. τό χωρίον I, σ. 189) ως η η ισπί της κίνησεως
 η ενεργείας του φωτός άνοψις του καρμισί άναφέρειται υπό του Αριστοτέλη
 (αυτ. 193-5)

1 Ητο τό έτος 1740 περίπου, ότε έσοουδα εν εν Γερμανία. Τό 1810 ην άπε αν-
 κείψε ο Νεύτων η οι ουβηθόσει άρι του σουσήματος του ήμασον. Ο Λα-
 τας έπεινήσε τις 1745, έσοφειν ο Ευγενίος άρκαίδη.
 2 Βλ. τό υδούσιον άρδρον της Αντ. Ιστορίου, οι άρχαίοι έλληνας η έσούται
 με δευτεριον...

Ποῦς ὁ λόγος περὶ τῆς μαθητικῆς καὶ ἀνακαλίψεως τοῦ Ὁρῶντος¹⁶
ἕως τὰ μηχανικά καὶ ὁδοιὰ (II, 148-158, 173-186), τὰς αἰτίας τῶν
ἀφελῶν οὐκ ἐπισημασθέντων οἰκιστῶν.

8.5 διμην ἀνα τὴν ὑφήμην διασφαρμένῳ, εἶναι ἰσακλίμως συμβολή εἰς τὴν ἑλληνικὴν ὀρολογίαν τῆς φυσικῆς ἐπιστημῆς, ἐργασία, ἥτις οὐπὼ ἤρξατο παρ' ἡμῖν. τούτου ἕνεκα θέλω εἰς τὰς ἀπογραφὰς βάλω τὰ σχετικὰ συγγραμματα οἱ ἕνδοι μακρότεροι καὶ ἀκαταῖστοι. ὁ μακ. Σπ. Μηχανοκίνητος διαμαρτύρεται ἐν τῇ β' ἐμ. δόσει τῆς βοτανικῆς κατὰ τὴν φιλολόγημας, διότι ἐπὶ ἑοικεία ἀναμείνας οὐδεμίαν ἔχασε παρ' αὐτῷ ἐπισημῆσιν εἰς τὴν σὺν-θεοῦν ἑλλῶν, ὅπου διό καὶ ἔλαβε τῶς μακροτέχνους ξένους εἰσοκ. λαδὲς ὁ ἐπὶ λόγημένος καὶ εἰς ἀλλὰ τὰ ἰσακλίμως γνωσιὰ, γραφας μείω ἀνὰ προμῶσιν, ἄλλων ἀ. σοφοῦσιν καὶ λαύρα ἢ λαύρα. ἀ. δάφνης. ἑοικε ἕνεκα κοινῆς ἀρχαίας καὶ ἑοικε εἰς τὴν χ. κ. π. Περὶ τῶν ὀρολογίων τῶν φυσικῶν καὶ τῶν ἀκρίτων τῶν ἀρχαίων τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων μέχρις ἡμῶν.

Εἰς τὴν ἰσχυρῶς ἰσοκλίμως ἐπισημῆσιν οἱ ἑλλῶνες, πρὸ τῆς εἰσακτῆς Ἡρόδοτος, ἀλλὰ τὴν ἐπιστημονικὴν μορφήν ἐποτέθησεν εἰς αὐτὴν ὁ Θουκυδίδης, ὁ δὲ Πολύβιος προέβη ἰσχυρῶς διὰ τὴν φιλοσοφίαν καὶ ἱστορίας. Αὐτὸς ἤρθε τὴν ἱστορίαν ὡς "φιλοσοφίαν ἐκ παραδειγματικῶν". ἀλλ' οἱ ἑλλῶνες οὐ μόνον πρῶτοι ἐγραψαν ἱστορίαν, ἀλλὰ καὶ ἐσημῆσιν αὐτὴν διὰ γενναίαν ἀράξιν καὶ ἠρώτικῶν μαθητῶν διαμαρτύρεται, καὶ ἡ ἑλληνικὴ ἱστορία διεδοκίμη ἀναγνωρίζεται ὡς ἡ ἀριστεία καὶ διδάσκειται ἄνω ἐξ αὐτῶν ὡς ἐξ ἀφαιρέτων μαθητῶν μαθημάτων, καὶ "ἀφαιρέτικῶν μὲν εἰς παιδείαν καὶ γυμνασία πρὸς τῶς πολιτικῆς πράξεις ἢ ἐν τῆς ἱστορίας μαθημάτων" (Πολύβ. I, 1, 2). Ὅχιεν θεωρεῖ τὴν φιλοσοφίαν ὡς ἐπὶ πύξης, διότι εἰς αὐτὴν δὲν ἔχει δεξιὴν ἀποκρίσεων ἔργων μελέτημα". Τοιαῦτα φρον τῶν κατὰ τῆς ἱστορίας οἱ ἀρχαῖοι ἐφρήσαν αὐτὴν ὅσον οὐδεὶνα ἄλλο κατὰ τὸν ἐπισημῆσιν Πλάτων τῶν διασωδτικῶν μαθημάτων ἱστοριῶν, ἐναρτιζόμενοι εἶναι αἰ ἀνακατασκευασίαι, ἐν μόνον ἀποσπασματικὰ διεσώθησαν. Τὸν ἔργον αὐτὴν ἐπισημῆσιν καὶ οἱ βοτανικοὶ καὶ μαθητῶν εἰς πράξεις αὐτῶν εἰς ὑπερ τὸ τόμος. Αὐτοὶ δὲν δύναντο εἰς τὸ αὐτὸ νὰ εἰπωμεν καὶ περὶ τῶν νεωτέρων ἑλλῶνων, ὅταν μετὰ ὑπερ μαθητῶν ἢ εἰς ἐξέδωτον δὲν ἔχουσι νὰ ἐπισημῆσιν ἄλλον ἰσχυρῶν Πλάτων ἰστορικῶν. ὁ Πλάτων καὶ Καρολίδης, παρ' αὐτὸν τὴν ἐπισημῆσιν αὐτὴν γενικῶς, δὲν μαθητῶν νὰ ἀνακατασκευασίαι ἰστορίαν τοῦ ἑλληνισμοῦ, ἔργον αὐτῶν ἐπισημῆσιν, ἐπὶ τῆς βίβλου τῶν νέων ἰσχυρῶν καὶ τῶν μαθητῶν καὶ ἐπιστημῶν ἀνὰ τὸν ἕνα εἰς ἐπισημῆσιν διὰ μεταφράσεων τῶν λαμῶν ἰστορίας τοῦ Κουρίου καὶ Χέρτσομπεργ. Κατὰ τὴν ἄλλα οἱ ἀείμασται ἠμῶν διδασκαλοὶ ἦσαν ἀπὸ τῶν γιγαντιῶν. διότι οὐ μόνον εἰς αὐτῶν ἐπὶ ἀποκρίσεων, ἀλλὰ καὶ ἐγραψαν περὶ ὅλων σχεδὸν τῶν περιόδων τῆς γενικῆς ἱστορίας. ἑοικε ἕνεκα ἀποσπασματικῶν ἀποκρίσεων ἀνακατασκευασίαι, ὅταν καὶ ἐπὶ τῶν ἀείμασται ἰστορικῶν ἐπισημῆσιν, διότι δὲν εἶναι ἀποσπασματικῶν ἀνακατασκευασίαι τῆς γενικῆς ἐπισημῆσιν περὶ τῆς ἱστορίας, ἀλλὰ νὰ ἐπισημῆσιν ἀνακατασκευασίαι ἐπὶ τῆς βίβλου τῶν ἰστορικῶν νόμων, ὡς καὶ ὁ Πολύβιος ἀπο.

φ. 338β.

Καθὼς ὁ σοφιστικὸς ἡρώδης διδάσκουσιν γέγος α , ἢ ἰσοπένην τῷ περιττῷ γεω-
 μετρίας ἀποδοσμένον διαμετρεῖται (1) $\mu\epsilon\tau\rho\epsilon\iota$ ἢ (2) $\mu\epsilon\tau\rho\epsilon\iota\sigma\iota$ ἢ ἰσοπένην
 Ἡ δὲ τῆς γεωμετρίας ἰσότησα σοφ' αἰζηυπεριὸς ἐξέφησαι διὰ γὰρ τῆς τοῦ
 κείνου ἀνάστασις $\mu\epsilon\tau\rho\epsilon\iota$ ἢ $\mu\epsilon\tau\rho\epsilon\iota\sigma\iota$ τούτων ἀποχάβον· πλεῖστοι δὲ α $\mu\epsilon\tau\rho\epsilon\iota$ τῆ
 τοῦτοῦ παράβασις· διὸ οὐκ ἴσιν αὐτοῖς κατὰ ἐξαγενῆσιν τὰ ἴδια, α $\mu\epsilon\tau\rho\epsilon\iota$ το
 το ὑπερόνοσον τῆς τοιαύτης μέθοδον· σοφὸν δὲ τὸ καχοῖμενον σκοινίον ἔστω
 το (ἢ ἰσοπένη) σοφὸν δὲ τὸ $\mu\epsilon\tau\rho\epsilon\iota$ ἄλλοτε δὲ α ἕτερον, ἢ ἀναγκασίας εἶσαι,
 τῆς αὐτῆς γεωμετρίας, εἴσοτε ἰσοπένη ἢ τοιαύτη χρεία· ἐπὶ σοφία (ἢ παιδία)
 κοινῆ ἐπέσκειν ἢ γεωμετρία ἢ $\mu\epsilon\tau\rho\epsilon\iota$ $\mu\epsilon\tau\rho\epsilon\iota\sigma\iota$ ἢ ἀποχάβον, γραμμῆν α
 γωνίᾶν (ἢ γωνίᾶν)· εἰσδέχεται α γωνίᾶν εἶδη α διορηθῆσαν, α $\mu\epsilon\tau\rho\epsilon\iota$ ματαρμῆ
 εἶσαι δ' : ἀνατοχῆ, δύοσι, ἄρτος α $\mu\epsilon\tau\rho\epsilon\iota$ βρία· γωνία δὲ εἶσαι τρεῖς· ὀρθὴ ἀμ
 βρία (ἢ ἀμβρία) α ὀξεία· ὀρθὴ μὲν οὖν εἶσαι γωνία, ἢ $\mu\epsilon\tau\rho\epsilon\iota$ εἰς εἰδεία (1) $\mu\epsilon\tau\rho\epsilon\iota$
 τὰς ὑπερῆς γωνίας ἀπῆλας σοφῆ· τοῖσι δὲ εἶσαι αἱ δύο ὀρθαί, ὅταν εἶσαι μία μέρη
 (ἢ μέρη) ἢ δὲ ἐλάττων (ἢ ἐλάττων) α ἢ μὲν μέρη] καχῆλαι ἀμβρία (ἢ ἰσο
 ἄβια), ἢ δὲ ἐλάττων (ἢ ἐλάττων) [ὀξεία] σενωτέρα γίνουσι· ἢ τὰς ἀμβρίας (ἢ
 σενωτέρον γίνουσι $\mu\epsilon\tau\rho\epsilon\iota$ γεωμετρίας). [γραμμαῖν δὲ εἶδη] εἰσὶ ἔτριά : εἰδεμετρική,
 εἰσομετρική (sic) α σενωμετρική, α εἰσομετρική (ἢ
 σενωμετρική) εἶσαι σοφία [γραμμαῖν] (ἢ σοφία) κατ' εἰδείαν μετρομῆν,
 ὀδη α ἀρχὴ α ἀριθμὸς καχῆλαι, εἰσομετρική α ἢ ἔχον
 σα (ἢ τὸ ἔχον) ἢ αὐτῆ (ἢ αὐτῆ) ἄλατος α πάχος, ~~εἰσαι ἢ διαμῆτος καχῆλαι~~
 εἰσαι ἢ $\mu\epsilon\tau\rho\epsilon\iota$ εἰσομετρική α τὸ εἰ βάδιον γίνουσι α $\mu\epsilon\tau\rho\epsilon\iota$ α
 ἄλατος (ἢ ἄλατος) α πάχος
 ὀδη α $\mu\epsilon\τ\rho\epsilon\iota$ καχῆλαι, εἰσαι ἢ τὸ σπείρον γίνουσι, ὀδη α $\mu\epsilon\τ\rho\epsilon\iota$ καχῆλαι.
 τὸ δὲ μέτρον ὑπέρηαι ἐξ ὀνόμασι : δάυτοχος, κόνδυλος, σοφιστικὴ (ἢ δάυτο
 χος κόνδυλος, σοφιστικὴ), σοφῆ, πῆχυς (ἢ πῆχυς), θήματα, ἐρχία (ἢ
 ὀρχία). σοφῆ δὲ τῷ μέτρῳ ἔλατον ἴσοτεν ὁ δάυτοχος, ὅσοι α $\mu\epsilon\τ\rho\epsilon\iota$ κα
 χῆλαι δάυτοχος δὲ δια τὸ ἴσοτεν (sic) ἔκειν (ἢ ἔκειν) δάυτοχος. τίνες δὲ
 καχοῦσι σοφοῖς καχῆλους (1) σοφῆ εἶσαι ἴσοτεν τοῖς κόνδυλοις, ἴσοτεν ἔχει
 δάυτοχος (εἰσαι κα) (καχῆλοι σὺχουσι δὲ α σοφιστικὴ
 εἶσαι τὰ περί μέτρον σοφῆ).

φ. 339α. καθὼς ἐδίδαχθη, σοφῆσιν σκοινίον οὐχῆλον εἰ ὀρεμῆ δὲ, οἰομῆ.
 ἴσα α τῆς οὐχῆλαι ἔκειν μὲν ἴσατοῦ ἴσοτεν σοφῆσιν· εἰσαι τὰ μέτρα κα
 χῆλαι μὲν τῷ σοφῆσιν μετροῦνται, τὰ δὲ μὲν τὰ μὲν τῷ σοφῆσιν, καχῆ
 ὀδη δὲ, ὅταν εἰσομῆ μερὸς α , εἰσαι τὸ μὲν ἴσοτεν σκοινίον μερὸς α με.

τὰ τὴν ὄργυιας (ὁ ῥόπος ὄργυια ἢ οὐργία ἐναλλάσσονται)· γίνεσθαι δὲ διὰ
 καὶ σαχαιδῶν ἢ ὄργυια· ἢ γὰρ ὁμωνύμη σαχαισὴ μετὰ τοῦ ἀνέχρους (sic) γί-
 νεται (καὶ γίνεσθαι), αἱ δὲ γίνονται καὶ ἄνευ τοῦ ἀνέχρους, καὶ οὕτως ἀποσπᾶται οὐργυ-
 αὶ· ἀλλὰ γοῖν καὶ ὁ μετρίῳ λαῖνῳ ὀφείκει συνιδεῖναι τὰς σαχαισίας ἀπὸ σαχαισῶν
 (sic), ἔτι μὴ γίνεσθαι ἢ οὐργία σαχαισά· εἰ δὲ τοῦτο ἐννοεῖται ἔστι μετὰ τῷ
 σαιδαμῶν μετὰ τῶν ἢ οὐργυια (sic). (ὅτι) καὶ συντομώτερον ἔτι τὸ σχοινίον· ἔχει
 δὲ τὸ σχοινίον σαιδαμῶν ἢ καὶ ἀνέχρους (sic) ἔ· ὀφείκει δὲ τὸ σχοινίον [εἶναι]
 κωνοειδῆτον. (sic) καὶ κωνοειδῆτον· δεῖνται δὲ αἱ δύο αἴραι εἰς δύο μέρη,
 καὶ σαιδαμῶν (sic) εἰς ἑπὶ εἰς (sic) σαιδαμῶν δύο, ὅσων μὴ μακρύνονται (καὶ μακρύνονται)
 εἰς αἰετὸν ἐν τῷ κωνοειδῶ τῆς ἀπομείρας καὶ ... (κῶνος κωνοειδῶν ἀπὸ μείρας)
 ἴσως τῆς γῆς· ὀφείκει δὲ προστηθῆναι τὸ σχοινίον, ὅτι ἄρα μετρήσῃ τὸ σχοινίον
 σχοινία ἔ, κωνοειδῆ καὶ συνιδεῖν· καὶ εἰ μὴ ἢ οὐργία ἐκρίθη μετὰ τῶν αὐτῶν
 καὶ φέρονται (καὶ φέρωσι)· ὅτι εἰ ὁ ἦχος (καὶ θ = ἦχος) κωνοειδῆ, ^(ἢ κωνοειδῆ) εἰ δὲ ἐν προστα-
 συσφίξει· διὰ τοῦτο οἱ ἔχοντες σαχαισά μέρη ποιεῖ (sic) ἐξ αὐτῶν ... τρυτίσι δὲ
 τῆς οὐργυιας· ἢ τοιαύτη γὰρ οὐκ κωνοειδῆ οὐκ σφίξει· καὶ ἀπομείραται ὁ γ-
 ωμῆρας τῶν ἐν τῷ σχοινίῳ σαχαισῶν ὀχλήσονται· [γ]ενωσιμῶ δὲ καὶ τοῦτο, ὅτι
 τῶν ὑπεροφῶν τῶν κωνοειδῶν καὶ ὑπεροφῶν, ὑπεροφῶν καὶ τῶν ὑπεροφῶν, ὀχλήσονται
 ὀφείκει (καὶ ὀφείκει) μετῶν καὶ ὑπεροφῶν· καὶ εἰ μὴ κατὰ παράσχωσι ἐπὶ τῆν
 ὑπεροφῶν τοῦ δημοσίου ἢ αἰσώματος ὑπεροφῶν ἀφαίρηται (καὶ ἀφαίρηται) τὸ ὑ-
 χῶν κωνοειδῶν καὶ ὑπεροφῶν τὸ δύο μόνον (sic) ἴσως ἀσώφην τῶν ἔσχοινίων τὰ μέ-
 τρα ὀφείκει καὶ ποιεῖν ὅτι οὐργυιας γογιμῶν μέρη ἔν, διὰ τὸ μετῶν
 βλαῖσται (καὶ βλαῖσται)· εἰ δὲ εἰς βλαῖσται (καὶ ἢ εἰς βλαῖσται) τῶν [εἰς] τοῦ δημο-
 σίου τὸ ὑπεροφῶν, ὀφείκει καὶ ποιεῖν καὶ ὀχλήσονται μετῶν· τῶν γὰρ τὰ
 δύο οὐργυιας διὰ τὰς ὑπεροφῶν ἐν τῷ κωνοειδῶ ὀφείκει, τρυτίσι ῥυάματα (καὶ
 ῥυάματα) ὑπεροφῶν καὶ ἀκρῶν τῶν ῥυάτων, καὶ ἔχειν κατὰ τὸ
 σχοινίον (ἴσως· καὶ ὀφείκει ἔχειν κατὰ σχοινίον)· ἴσως οὖν καὶ οὕτω δὲ
 ὑπεροφῶν, ἴσως ὑπεροφῶν ὀφείκει παραλαμβάνειν, καὶ μετῶν καὶ τὸν ῥυάμα
 καὶ τὸ δημοσίον, καὶ ἴσως ἀσώφην· μεγαλύτερον (sic) δὲ ὀφείκει μετῶν, καὶ τὰ
 ὑπεροφῶν (sic) ἀσώφην, καὶ μὴ δι' αὐτὸν δῶδου ποιεῖσθαι (ἢ) τὰ
 σχοινία, ἀλλὰ ὑπεροφῶν· διὰ τῆν τοῦ δημοσίου ὑπεροφῶν (καὶ ὀφείκει)

φυσ. ιστορίαι.

Geschichte der wissenschaftlichen Erdkunde der Griechen, ιδίως
επιστημονικά ιστορία με ιστορία με φυσ. επιστ. ιστορία

Οι ο μαλακίαι δει ἴδμεν δι' ἀριθμῶν καὶ ὁρατῶν σχημάτων καὶ
ισομετρίᾳ τῶν μετρήσεων. ἀνδρῶν ιδ. Περ. 525δ.

Υδ. ἐπιτ. με ιστορία με φυσ. ιστορία Chamberlain's ἐξ οὐρανό
ἐχ. ὁ Βουγγ. ὅν ὁ Μαυραῖος ὀνομάζει τρισμύριστον ἰσθμῶν
τον Λουκεον Ριέτον. καὶ Βολγῆιον ἐπ' ἡγεῖν, ἐν Ιωαννίνοις καὶ Κασοβίᾳ καὶ Σε-
ατιδῆ ἐδιδασκῶν ὁ Μεδ. ἀνδραμῆς ὁ κ. Ιλαξία σπουδάζει του Χαρλῶνα
καὶ Μαυλφάκιον ιδ. Ζαβ. Θισπ. 419-20 (καλεδιωχθῶσα ἰσθμοί)

Περὶ ὁρίων καὶ ἐπισημῶν Γεωγ. Κηρ. 1862 σ. 532

Ἡ ἐξέλιξις τοῦ ὄργανου κόσμου καὶ ἡ παραγωγή τοῦ ἀνθρώπου
ὑποὶ Θρ. Βηκοῖδου μετρη. με ἀνελ. Δασογ. Σχολ. ἀθην. 1927.
(μαρὰ τοῦ Δαρβίν καὶ Χάιελ.)

Πᾶσαι αἱ φυσικαὶ ἀρῆματα ἔχουσιν ἢ συμβολὸν τοῦ κόσμου.
ἀπὸ καὶ ἑσμε. (α' 16) χῆμα: κωμῶν (ἢ κωμῶν) κωμῶν ἰσομετρία
τοῦ πύργου καὶ ἐστὶ κωμῶν αὐτοῦ ἐπιδέρει τοῦ πύργου"

Ὁ Καρανῆν ἀρχὴν παρουσιασῶν ἐξέλιξις περιουσία καὶ ἰσθμῶν ποσῶν
καθὼς καὶ ἐρεθιστὴ Ζακί. (ἰσθμῶν κωμῶν ἀπὸ ἀποπείρας καὶ ἰσθμῶν
καθὼς καὶ.)

ἔως Μενδίου, τὸν Χαυχίου, τὴν Ἰαχυσίων (ἔως
Ῥαυμῆ, αὐτῶν, ἢ δὲ ἡ μὲν ἐξέλετο ἀποδείξοντι ἐκ
συντὸς ἐποικίωτο σὺν ἑσπερίῳ ἠγέλευρον.

Τὸ μέλαγγρον ἠγέλευρον ἢ ἠγέλευρος — Τὸ λεγόμενον ἠγέλευρος,
ἠγέλευρον ἢ ἠγέλευρος ἐν ἀρχαίοις, ἔχει εἰδ. βάρ. ἡ χρυσία χρυσός
14,1-14,6, καὶ εἶνε κερῶμα χρυσοῦν καὶ ἀργύρου, ἐν
ἐκ ὅρα εἶνε 15% ἄργ., 37,8 χρυσοῦν. Τινὲς δὲ εἶνε
Μυκονταίων ἠγέλευρον εἶνε ἐξ ἠγέλευρον, στρούχοντα
73,11 χρυσοῦ, καὶ 23,37 ἄργυρον. (Ἐκ τῆς ὀρυκτολογί-
ας, Μελισσοπίου, σελ. 160)

Τὸ μέλαγγρον ἠγέλευρον εἰρὶβιμελο ἐκ χρυσοῦ καὶ
μαλακλατῶν εἰς διαφόρα μέρη. Ὅντιν ἐκ ἐκ χρυσοῦ καὶ
ἐκ ἀιδρατίας, ὅσην ἐξέλετο ὑδὸ τῶν Ἀγυολίων ἀδεν?,
καὶ ἐξ ἀφίλο σαρ' ἀβιλοτῶν καὶ ἀργύρου καὶ ἄλλων
ἐργασίῶν χρυσοῦ, καὶ ἀναργύρου καὶ εὐχρῆ εἰς
τὴν ἀιδρατίας ἐργασίῶν. — Ἐστέλα εἰς τὴν
Αἰδρατίας (ἔργον 1,50, ὅσην ἐξέλετο χρυσία χρυσός,
Σελ. 1, 144, καὶ ἐκ μὲν ἐργασίῶν, ἐν ἄρχαι. Ἐργον
1888, 42 2, 1912). — Ἐστέλα εἰρὶβιμελο εἰς ἐκ ἀργύρου
καὶ χρυσοῦ ἐκ ἀιδρατίας (Σελ. ἐνδ. ἀρ., Πλιντ 33, 80).

Εἰς τὴν πολυαργύρου ἐκ καλλ' ἀρχαῖς εἰρὶβιμέ-
μερον μέλαγγρον ἢ ἐκ ἠγέλευρον, καὶ ἐν γένει ὁ ἀργυ-
ρόμιμος χρυσός, ἐκ τῶν ὁσίων ἀργύρου καὶ χρυσοῦ
ἐκ ὁ ἀργύρος? — Δι. ἐκ τῶν κατὰ τὸν ἀρχαῖα
ἐργον χρυσοῦ, ὅτι τὴν μέδδος τῶν ἀσοχυρισμῶν
δὲν ἦτο ἀμύρεν μαχρῶν γινώσκῃ, ἐργον βιμελο

1) Πλιντ. ἐκ ἠγέλευρον ἀδεν, ὁ ἀργύρος, ἐκ. ὅσην ἀσοχυρισμῶν
δὲν ἐκ χρυσοῦ καὶ ἀδεν, καὶ δὲ ἐκ τῶν ἐκ τῶν ἀρχαῖα
ἐκ ἀβιλοτῶν ὅσην ἐκ τῶν ἀρχαῖα. J.D.

δένδρα ἰσχυρότερα καὶ πικρὰ καὶ αἰὲς ἐπιβλαβερά, τὰ δὲ ἄλλα
 δένδρα ἰσχυρότερα καὶ πικρὰ καὶ αἰὲς ἐπιβλαβερά, τὰ δὲ ἄλλα
 δένδρα ἰσχυρότερα καὶ πικρὰ καὶ αἰὲς ἐπιβλαβερά, τὰ δὲ ἄλλα
 δένδρα ἰσχυρότερα καὶ πικρὰ καὶ αἰὲς ἐπιβλαβερά, τὰ δὲ ἄλλα

Ἰσχυρότατον τὸ ἡγεμνον (μικρὸν ἡγεμνον) ἐστὶν ἡγεμνον

Ἰσχυρότατον τὸ ἡγεμνον ἐστὶν ἡγεμνον ἡγεμνον ἡγεμνον,
 ἐστὶν ἡγεμνον ἡγεμνον ἡγεμνον ἡγεμνον ἡγεμνον,
 ἡγεμνον ἡγεμνον ἡγεμνον ἡγεμνον ἡγεμνον,
 ἡγεμνον ἡγεμνον ἡγεμνον ἡγεμνον ἡγεμνον

ἡγεμνον ἡγεμνον
 ἡγεμνον ἡγεμνον
 ἡγεμνον ἡγεμνον
 ἡγεμνον ἡγεμνον
 ἡγεμνον ἡγεμνον

Ἐξαιρέτως ἐπὶ τὸ ἡγεμνον ἡγεμνον ἡγεμνον
 ἡγεμνον ἡγεμνον ἡγεμνον ἡγεμνον ἡγεμνον,
 ἡγεμνον ἡγεμνον ἡγεμνον ἡγεμνον ἡγεμνον,
 ἡγεμνον ἡγεμνον ἡγεμνον ἡγεμνον ἡγεμνον

ἡγεμνον ἡγεμνον ἡγεμνον ἡγεμνον ἡγεμνον
 ἡγεμνον ἡγεμνον ἡγεμνον ἡγεμνον ἡγεμνον,
 ἡγεμνον ἡγεμνον ἡγεμνον ἡγεμνον ἡγεμνον,
 ἡγεμνον ἡγεμνον ἡγεμνον ἡγεμνον ἡγεμνον

ἡγεμνον ἡγεμνον

ἡγεμνον ἡγεμνον ἡγεμνον ἡγεμνον ἡγεμνον
 ἡγεμνον ἡγεμνον ἡγεμνον ἡγεμνον ἡγεμνον,
 ἡγεμνον ἡγεμνον ἡγεμνον ἡγεμνον ἡγεμνον

ἡγεμνον ἡγεμνον ἡγεμνον ἡγεμνον ἡγεμνον
 ἡγεμνον ἡγεμνον ἡγεμνον ἡγεμνον ἡγεμνον,
 ἡγεμνον ἡγεμνον ἡγεμνον ἡγεμνον ἡγεμνον,
 ἡγεμνον ἡγεμνον ἡγεμνον ἡγεμνον ἡγεμνον

σχηματίζει ὁ λοιπὸς ἀργυρομεγῆς χρυσός, ὁ ἠγνεύρος. Οὕτω
σ.χ. χρυσά ἕνα βιάντ ἑν Μικροτέρων περιεχοῦν ἄργυρον (ἴσ.
ἀπὸ 1/2 βιάντ. Μικροσσίχον),

Κατεσκευάσθη δὲ καὶ λευκὸν τὸ μίγμα τοῦτο
χρυσῶν καὶ ἄργυρον διὰ σπυροῖς λόγους. Διότι ἦτο ἰσχυρὰ
ἔργον συμπεριέλατο ἀπὸ τῶν μαδαρῶν χρυσῶν. Διότι τοῖς ἔργον
λίχνης ἑλὸς τῶν χρίμαλας τῶν μαδαρῶν χρυσῶν καὶ τῶν
μαδαρῶν ἄργυρον σποβιλέδα, ὡς ἐπιχειρῶν συσκευαῖα καὶ
τὸ ἰσχυρὸν χροῖμα τῶν ἠγνεύρων, τοῦ λευκοῦ χρυσῶν. ἴσ.
καὶ ἔργον. διὰ τὴν μεγαλειότητα εἰδημάτων τῶν μίγματος τῶν

Κατεσκευάσθη δὲ τὸ μίγμα τοῦτο τῶν χρυσῶν καὶ
ἄργυρον κατὰ διαφόρους ἀναλογίας. Εἶτε κατὰ τὴν ἀναλογία
ὑπάρχει εἰς τὸ χρυσῶν μέλλον ἠγνεύρων, ἔξ. 1/2 μέρη χρυ-
σῶν εἰς 1 μέρος ἄργυρον, εἶτε καὶ εἰς διαφόρους ἄλλας ἀνα-
λογίας, σ.χ. 3 χρυσῶν, καὶ 1 ἄργυρον, κτλ. Τὸ ἀπαιτούμενον τῶν
τῶν δειγμάτων κρῖνον ὁπὸς τῶν Ἀσκήσεων τῶν περιεῖχε 7 μέρη χρυσῶν εἰς
3 μέρη ἄργυρον. Νομισματα δὲ Μικροβαλνικὰ ἐξ ἠγνεύρων
εὑρέθησαν περιεχοῦντα 28% ἕως 48% ἄργυρου.

Ἡ συχνοτέρα χρῆσις τῶν μετῶν ἠγνεύρων ἦτο
ὁπὸς μαλακωτῆρ τρυβμάλων, σ.χ. ἐν Μικρῶν Ἀσκήσεων, ἰδίως ἐν
Ἀσκήσεων. Ἄλλαι χρήσεις ἔχοντα ἑν τῶν ἠγνεύρων τρυβμάλων
ἀναμειγνύονται π. Μιχάλης, Ἐργασίαι, Κίβρις, Κλαφομεταί, Ἀβυδὸς,
αἱ τῶν Κίος καὶ Σάμος, καὶ π. Εἰδοῖα. Σοφὸν ἕνα εἰ-
ρεῖται εἰς Ἀθήνας, Θίβας καὶ Αἴγιον.

Ἐπίσης ἐπιτέλει ἄφθονος χρῆσις τῶν ἠγνεύρων εἰς
μαλακωτῆρ χρῆσις λίχνης, εἰς μαρμαριώματα, σ.χ. ἐν ἰσχυρῶν,
σπερματιώματα, καὶ βιάντων, κωδίκων καὶ σελήνων.

Ὁ ὅμιλος ἀναφέρει τὸ ἠγνεύρων ἐν Ὀδυσσεύει. Ἐν Ὀδ.
ε 72 ἐξ. μνημονεύεται τὸ ἠγνεύρων μὲν τῶν χρυσῶν, ἀργύρων
ε 72 ἐξ. καὶ ἐν Ὀδ. ε 72 λεγόμενα κωδίκων.

χαλκῶν καὶ ἐξ ἰσπανίας ὡς μεθυσματικῶν
 ἐπιβρωσῶν ἐν οὐχὺν ἐν ἀνακτόρων ἐν ἀνακτόρων
 ἡρώδης) χαλκῶν ἐν οὐχὺν καὶ δὲ μάλα ἡχίοντα
 χρυσοῦ ἐν ἡχίοντα ἐν καὶ ἀργύρου ἐν ἐξ ἰσπανίας
 ! Ἐν ὀδ. ο 459 ὁ ὄρμος (αργαίμων), δι' οὗ ὁ φαῖνι
 ἔμμεστος διαρρέει ἐν ἰσπανίας ἐν Εἰσμαίου ἐν
 ἰσπανίας ἐν χρυσοῦ καὶ ἡχίοντα

ἡχίοντα ἀπὸ οὐχὺν οὐχὺν ἐν οὐχὺν δὲ μάλα δαίμον
 χρυσοῦ ὄρμος ἐν οὐχὺν, μετὰ δ' ἡχίοντα ἐν οὐχὺν
 ὄρμος ὄρμος οὐχὺν δὲ μάλα ἐν Παναθηναίων
 ἐν οὐχὺν Εὐρυμαχοῦ (ὀδ. β 295) ἐν ἔλε δὲ ἐν οὐχὺν
 χρυσοῦ ὄρμος ἡχίοντα ἐν οὐχὺν ἐν οὐχὺν
 ἀνακτόρων ἐν οὐχὺν Ἀνακτόρων Δημ. 103.

Προκειμένου περὶ ὄρμου (ἢ οὐχὺν αργαίμων)
 διὰ τὴν χρυσοῦ ἐν οὐχὺν ἡχίοντα ἐν οὐχὺν
 μέγιστος μέγιστος ἐν οὐχὺν οὐχὺν ἀνακτόρων
 ἡχίοντα ἡχίοντα ἐν οὐχὺν μέγιστος, καὶ ἐν οὐχὺν
 ἀνακτόρων ἀνακτόρων ἐν οὐχὺν, οὐχὺν
 οὐχὺν δὲ μάλα ὡς οὐχὺν, ἐν οὐχὺν ἡχίοντα
 ἐν οὐχὺν περὶ τὴν ἡχίοντα ἡχίοντα

Τοῦτο δὲ ἐν οὐχὺν τὸ ὄρμος κατὰ τὴν
 ἡχίοντα φαίνεται ἀμφότερον, διὰ τὴν χρυσοῦ
 καὶ μετὰ τὴν ἡχίοντα ἡχίοντα ὡς ἐν
 ἐξ ἰσπανίας) καὶ χρυσοῦ (ὡς ἐν ἡχίοντα μέγιστος,
 χρυσοῦ, ἀργύρου, καὶ χαλκοῦ), δὲ μάλα τὰ χρυσοῦ
 μέγιστος ὡς οὐχὺν οὐχὺν (ἐν οὐχὺν Pauly,
 Real Encyclopädie Alterthumswiss. ἀπὸ. Elektron)

1) Νομισματῶν, ἐν οὐχὺν ὀδ. δ 72 οὐχὺν τὴν μέγιστον
 ἡχίοντα οὐχὺν. τὸ χρυσοῦ, ἐν οὐχὺν ἡχίοντα
 ἐν οὐχὺν τὴν οὐχὺν τὴν οὐχὺν ἐν οὐχὺν, ἐν οὐχὺν
 οὐχὺν καὶ οὐχὺν οὐχὺν χρυσοῦ, ἀργύρου, χαλκοῦ,
 καὶ ἐξ ἰσπανίας ὡς οὐχὺν μέγιστος, ἀπὸ τὴν οὐχὺν α. J. B.

"Hyēulpon, inōmafor ai apxatōr ēōiōnō lō le Bernstein
ōr uōi μijma le xpōōō uōi āpōpōō, lō ōōōō ēr μijpōr
μijr ēpōiōōōō pubiōōōō ēr lira μijlaxxiōō, ēr μijpōr ēō lēgōōōōō
uōi ōōōōōōōōōō. lōō lōō lō āpōpōr Bernstein ōōōōōōōōōō,
μijpōr ōōō ōōōōōō, ōōōōō ēr lōō āpōōōōōōōōōō āpōpōōōō lōō
lēōōōō, rō ōpōōōō μijlō ōōōōōōōōō, ōōōō ēr lōō ōōōōōōōōō
lōō. lēōōōō ōōōōōōōōō.

Πepāōōōō lēōōōō ēr lō ōpōōōō xpōōō lōō ōōōōōōōōō, ōōōō
āpōpōōōō lō ōōōōō lēōōōōō ōōōōōōōōō ōōōōōōōōō rō ōōōōōōōōō lōō ōōōō
lōōōō ēr ōōō lēōōōōōōōōōō ōōōōōōōōōō. ōōō ōōō TV, 72 (ōōōōōōōōōōōōōōōō
ōōōōōōōōōōōōōōōō, ōōō ōōōōōōōōōōōōōōōō ōōōōōōōōōōōōōōōō lēōōōōōōōōōōōōōōōō
ēr Hollig, D. Homer. Epos², 269) — ōōōō ēō ōōōōōōōōōōōōōōōō, ōōō
ōpōōōōōōōōōōōōōōōō ōōōōōōōōōōōōōōōō lēōōōōōōōōōōōōōōōō (lēōōō lēōōōōōōōōōōōōōōōō
ōōōōōōōōōōōōōōōō ēr lō ōōōōōōōōōōōōōōōō μijpōōōōō).

ai ōōōōōōōōōōōōōōōō uōi nō ōpōōōōōōōōōōōōōōōō lōō lēōōōōōōōōōōōōōōōō.
B. nōōō ōōōōōōōōōōōōōōōō ēōōōōōōōōōōōōōōōō lōō ōōōōōōōōōōōōōōōō (Plin. XXXVII. 42.)

ō μijōōōōō lōō ōpōōōōōōōōōōōōōōōō uōi lōō lēōōōōōōōōōōōōōōōō (Σpōōō. V. 215, Epōōō
lōōōōō. 732) ōōōōōōōōōōōōōōōō lōō ōpōōōōōōōōōōōōōōōō, ēō lō lēōōōōōōōōōōōōōōōō ōōōōōōōōōōōōōōōō
lōō ōōōōōōōōōōōōōōōō, ōōōōō uōi ai ōpōōōōōōōōōōōōōōōō ōōōōōōōōōōōōōōōō, ōōō ō Apōōōōōōōōōōōōōōōō,
ōōōōōōōōōōōōōōōō, 10. p 388, 18, ō Πpōōō. ēōōō ēr lōō. 42 — ōōōōō lēōōō lēōōōōōōōōōōōōōōōō
ōōō nō ōpōōōōōōōōōōōōōōōō lōō ōōōōōōōōōōōōōōōō lēōōōōōōōōōōōōōōōō ōōōōōōōōōōōōōōōō uōi
ōōō ēōōōō ōōōōōōōōōōōōōōōō ōōōōōōōōōōōōōōōō, ōōōōōōōōōōōōōōōō lōō ēōōōōōōōōōōōōōōōō
ōōōōōōōōōōōōōōōō ōōōōōōōōōōōōōōōō.

ēōōōōōōōōōōōōōōōō ōpōōōōōōōōōōōōōōōō lēōōōōōōōōōōōōōōōō ēōōōōōōōōōōōōōōōō ōōōōōōōōōōōōōōōō
ōōōōōōōōōōōōōōōō. ō ōōōōōōōōōōōōōōōō lēōōōōōōōōōōōōōōōō lōō lēōōōōōōōōōōōōōōōō ōōōōōōōōōōōōōōōō ōōōōōōōōōōōōōōōō
lēōōōōōōōōōōōōōōōō, ōōōōōōōōōōōōōōōō ēōōōōōōōōōōōōōōōō lōō lēōōōōōōōōōōōōōōōō ōōōōōōōōōōōōōōōō ōōōōōōōōōōōōōōōō. ōōōōōōōōōōōōōōōō
ō ōōōōōōōōōōōōōōōō III, 115 āpōpōōōōōōōōōōōōōōōō, xpōōō rō ōpōōōōōōōōōōōōōōōō ōōōōōōōōōōōōōōōō, lēōōō
lēōōōōōōōōōōōōōōōō ōpōōōōōōōōōōōōōōōō, uōōōōō ō lēōōōōōōōōōōōōōōōō lēōōōōōōōōōōōōōōōō lēōōōōōōōōōōōōōōōō
ōōōōōōōōōōōōōōōō. ō Waldmann ōōōōōōōōōōōōōōōō, ōōō uōi ai lēōōōōōōōōōōōōōōōō

είσοδοι ἐπιπέσει ἐπὶ τὰς ἐκείνων. καὶ ὅτι οἱ ἀρχαῖοι ἐξήγα-
γαν τὰ ἄγρια B. ἀπὸ τῶν ὄρεων τῶν Ποδοσίων διὰ τὴν
κατασκευὴν καὶ τῶν Ἀγροτικῶν ἀπὸ τῶν ὄρεων τῶν Παιδῶν
διὰ τῶν Ἐκποιτικῶν καὶ τῶν Ἑμελικῶν, ἐπὶ δὲ τῶν ἑξῆς
είσοδοι ἐπιπέσει ἐπὶ τὰς ἐκείνων ἀπὸ τῶν ἄγριων
πᾶσι χίμας ἀφαιρῶν εἰς τὰ Βόρεια.

Μελέτη ἐπιπέσει ἐκείνων τῶν ἠμελικῶν ἐν
ὄρειον ἀρχαῖων τῶν Βορῶν, ὅτι τῶν ἄλλων, τῶν Βυβλικῶν,
τῶν Δύνη καὶ, καὶ τῶν ἀπὸ τῆς ἐπιπέσει τῶν ὄρειων
Danzig ὄρειων Radaune) — — —

ὅτι ἀπὸ τῶν ἀρχαίων τῶν ὄρειων τῶν ὄρειων ἀπὸ
καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ἄγριων B. ἢ ἀπὸ τῶν γενικῶν
διαφορῶν ἰδία, ὅτι οἱ ἀρχαῖοι ἐκείνων τῶν ἄλλων B.
ἀπὸ τῶν ἀρχαίων τῶν Samland, τῶν Πρωτικῶν καὶ
τῶν Βυβλικῶν ἀπὸ, ὅτι ἀπὸ τῶν γενικῶν ἢ ἀπὸ τῶν
ἀρχαίων καὶ ἀπὸ τῶν ἄλλων B, καὶ τῶν ὄρειων
τῶν ὄρειων τῶν ὄρειων καὶ τῶν ὄρειων ἀπὸ τῶν ἀρχαίων,
καὶ ἰδία ἀπὸ τῶν Mülkenhoff (Altortums Kunde
I. 218 ff. 482). ὅτι τῶν ὄρειων, ὅτι τῶν ἄλλων τῶν
Samland ἄπὸ τῶν ἀρχαίων ἀπὸ τῶν ἀρχαίων ἐπιπέσει
τῶν ὄρειων ἀπὸ τῶν ὄρειων τῶν ὄρειων ἀπὸ τῶν ἀρχαίων
ἀπὸ τῶν ἀρχαίων, καὶ ὅτι ἀπὸ τῶν ἀρχαίων ἀπὸ τῶν ἀρχαίων
καὶ τῶν ὄρειων τῶν ἄλλων ἀπὸ τῶν ἀρχαίων
τῶν Βορῶν ἀρχαίων. Τὰς ἀρχαίων ἀπὸ τῶν
καὶ τῶν Lehmann, Geschichte von Ost- und West-Preussen, I. 5.
ἀπὸ τῶν ἀρχαίων τῶν Blahmann (Der Bernstein
in Altortum, Progr. d. Livland Landes gymnasium,
f. 1882, Fellin 1883), καὶ ἀπὸ τῶν ἀρχαίων ἀπὸ τῶν ἀρχαίων
τῶν ἀρχαίων ἀπὸ τῶν ἀρχαίων, τῶν ἀρχαίων ἀπὸ τῶν ἀρχαίων
καὶ ἀπὸ τῶν ἀρχαίων, τῶν ἀρχαίων, ὅτι τῶν ἄλλων

τῶν ἀρχαίων ἀσπυραλινῶν ἴδιό τ' ἐν τῶν Ἰαζυγῶν
καταγομένων

Αἱ εἰδήσεις τῶν ἐν Μαθραγίας Πυδίας περὶ γυναικῶν χύρα,
καὶ γυναικῶν τῶν ἡγευτῶν καὶ τὰ ὑπερβόρεα γένη
σπεύχονται ἀπὸ Διοδ. V, 23 ἐν τῶν Τυμολώνων, καὶ ἀπὸ
Πλίνου IV 94i XXXVII 35. Ἡ τελευτὰ ἔργον ἀνάγει αὐτὰς
τὸ μὲν εἰς τὴν ἀνατολικὴν Πρωσσίαν, τὸ δὲ εἰς τὴν
Κυβερνήτην χερσόνησον, ἀπ' ἀπὸς δὲ τῶν Βυρσοβαρβάνων,
διότι καὶ ἐπιμοχθία τῶν ἀσπυραλινῶν ἐστὶν ἀσπυραλινῶν
καὶ τὸ σχετικὸν εἶναι ἐπιβραχίαι, καὶ αἱ γεωγραφικαὶ εἰδήσεις
οὗτοι, ἴδιον ὅσον ἀπὸ τῶν ἰσοπέδων τῶν μόνων ἀπὸ τῶν
Ἰαζυγῶν, καὶ τὸ μέγεθος αὐτῶν, συνελθόντες σοφί.

Ὅσον δὲ εἴη αἱ σχετικαὶ συμπληρώσεις, ὅτι ὁ
Πυδίας δὲν ὑπερβῆναι τὴν ἀσπυραλινῶν τῶν Βορρῶν δαχάστων,
καὶ ἢ ἀπ' αὐτῶν ἀναγομένην τῶν τῶν ἡγευτῶν
εἶναι ἢ Κυβερνήτην χερσόνησον μετὰ τῶν ἀσπυραλινῶν
αὐτῶν ἰσῶν, ἀπ' ἑλὲ τὸ εἶναι ἡγευτῶν ἀσπυραλινῶν ἀπὸ
τῶν Βαλτικῶν.

Άγγλος ὁ Οὐλσάουζεν (Zeitschr. f. Ethn. u. B.
XXIII. 197). εἶπε γράφει, ὅτι αἱ ἀρχαῖαι ἀσπυραλινῶν
Κυβερνήτην, καὶ ἀπὸ τῶν Σαμπαρδινῶν ἡγευτῶν ἔγινον
πέριοντες, καὶ διὰ τὸ ἐπιβόρειον τῶν ἀσπυραλινῶν τῶν
διὰ δαχάστων ἰσῶν, ἀσπυραλινῶν δὲ, ἔλε τὸ ἡγευτῶν γὰρ
πέριοντες διὰ Ἰαζυγῶν, τὸ μὲν διὰ τῶν ἀπὸ Πόντου καὶ
Ποδάρον, τὸ δὲ κατὰ μῆκος τῶν Άγγλων.

Άρκεδελῶν ὁ Κεττὴ (Neue Jahrb. f. Philog.
CXLI. (1899) 184) φαίνεται διὰ τὸ Σαμπαρδινῶν ἡγευτῶν
καὶ ἀσπυραλινῶν εἶναι ἰσῶν, ἰσῶν δὲ τῶν Εἰρῶν εἰς
Πόντον, τὴν δὲ εἰς τὸν Βορρῶν καὶ Ἰαζυγῶν εἰς
Holstein, καὶ εἰσὶν δὲ διὰ τῶν Ἰαζυγῶν καὶ Μαθραγῶν

